די שבֿועה Di Shvue

ברידער און שוועסטער פֿון אַרבעט און נוים, אַלע װאָס זײַנען צעזײט און צעשפּרײט — צוזאַמען, צוזאַמען, די פֿאָן זי איז גרײט, זי פֿלאַטערט פֿון צאָרן, פֿון בלוט איז זי רױט, אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און מױט!

רעפֿרען:

הימל און ערד וועם אוגדז אויסהערן, עדות וועלן זײַן די ליכמיקע שמערן, אַ שבֿועה פֿון בלום און אַ שבֿועה פֿון טרערן! מיר שווערן, מיר שווערן!

מיר שווערן אַ מרײַהײט אָן גרענעצן צום כונד. נאָר ער קען די שקלאַפֿן באַפֿרײַען אַצינד. די פֿאָן די רויטע איז הויך און ברייט; זי פֿלאַמערט פֿון צאָרן, פֿון כלוט איז זי רויט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און מויט!

מיר שווערן צו קעמן פֿאַר פֿײרײַ און רעכט מיט אַלע מיראַנען און זייערע קנעכט; מיר שווערן באַזיגן די פֿינצטערע מאַכט, אָדער מיט העלדנמוט פֿאַלן אין שלאַכט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און טויש!

מיר שווערן צו הימן אַ כלומיקן האַס צום מערדער און רויבער פֿון אַרבעמער־קלאַס, דעם קייםער, די הערשער, די קאפּימאַליסמן, — מיר שווערן זיי אַלעמען פֿאַרניכמן, פֿאַרוויםמן: אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און מוימ!

מיר שווערן צי פֿירן אַ הייליקן שמרײַמ, ביז וואַנען די ערד וועם נים ווערן באַנײַם: קיין קבצן, קיין נגיד, קיין האַר און קיין שקלאַף, גלײַך ואָלן ווערן ווער שמאַרק און ווער שלאַף! אַ שבועה, אַ שבועה אויף לעבן און מוים!